

Zneužívání: 36. Mužský obraz Boha marginalizuje ženy a postižené osoby

Zneužívání

Mužský obraz Boha marginalizuje ženy a postižené osoby

Část vitráží vytvořená Walterem Womackou (1925-2010) v roce 1962 pro Humboldtovu univerzitu v Berlíně. Zleva doprava: Člověk a příroda, Člověk a věda, Člověk a vesmír.

Mnoho křesťanů věří, že všichni lidé jsou stvořeni k obrazu Božímu. Tato víra však není tak jednoduchá, když se ponoříte do církevního života a začnete se dívat na to, jak se zachází s různými lidmi na základě jejich jedinečných fyzických a duševních vlastností.

Studium toho, co to znamená být tvorem s tělem i duší, učí, že jako vtělená stvoření podléhají všichni lidé nevyhnutelnosti vtěleného života. Podobně, pokud jsou všechna těla a duše jedinečné, ale

všichni lidé jsou stvořeni k obrazu Božímu, musíme uznat, že různorodý „obraz Boha“ existuje v každém a není výlučný pro žádný jediný standard.

Navzdory teologiím, které potvrzují rozmanitost obrazu Boha, mnoho církví stále udržuje genderové a sociální hierarchie založené na tom, koho považují za nejbližšího k tomuto obrazu. V životě a politice baptistických sborů se často na zdatné, neurotypické¹ muže pohlíží jako na ty, kteří se nejvíce podobají Bohu jak svým obrazem, tak společenskými rolemi.

Můžeme to vidět, když prohlášení jako *Baptistická víra a poselství* (Baptist Faith and Message) *Southern Baptist Convention* potvrzují podřízenost žen v manželství, protože vedení manžela je srovnatelné s vedením Kristovým. Prohlášení jako tato, i když to neřeknou jasně, podporují nuanci, že ženy musí být méně podobné Kristu, protože muži jsou nejvíce podobní Kristu.

Tito věřící učí, že muži jsou stvořeni k obrazu Božímu podobnějším než ženy, což znamená, že mužská těla, mysl a duchovní životy jsou důležitější než ženské jen proto, že si myslíme, že jsou Bohu podobní tak, jak si myslíme, že ženy nejsou.

Tento názor, že ženská těla jsou méně stvořena k obrazu Božímu, také usnadňuje marginalizaci další skupiny, osob se zdravotním postižením, protože stanovuje normu, jak má Boží obraz vypadat, a znehodnocuje těla, mysl a duchovní život, které se od této normy odchyľují.

“Tato víra vytváří hierarchii obrazů Boha, ve které jsou zdatní, neurotypičtí muži na vrcholu.”

Tato přesvědčení vytvářejí hierarchii Božího obrazu, ve které jsou zdatní, neurotypičtí muži na vrcholu, ženy jsou pod muži jako pečovatelky společnosti a postižení lidé, kteří často potřebují nezbytnou péči a pozornost, jsou na dně, protože se tyto obě skupiny odchyľují od standardního obrazu Boha (muže) a často potřebují péči.

Tato hierarchie však popírá velké duchovní dary a příspěvky, které mohou církevnímu životu nabídnout jak ženy, tak osoby se zdravotním postižením, a odmítá uznat, že jako vtělené osoby stvořené k obrazu Božímu by na prvním místě neměla být žádná hierarchie.

Rozmanitost Boží církve je to, co umožňuje duchovním darům prosperovat. Kdyby byl každý člověk v církvi zdravým, neurotypickým mužem, nikdy bychom neocenili láskyplné pouto mateřství ani bychom nebyli schopni plně meditovat nad chvílemi uctívání, kdy to lidem s tělesným postižením trvá o pár sekund déle.

Ačkoli se může zdát, že tato hierarchie je něčím na okraji církevní nauky, je viditelná v každodenním církevním životě. Mnoho sborů nedovoluje ženám, aby byly diakonky a kazatelky, navzdory jejich duchovním darům. Většina sborových pódíí nebo kazatelen nepojme vozíčkáře a kostelní lavice jsou často umístěny velmi blízko u sebe, takže pro vozíčkáře nebo jakoukoli osobu, která má problémy s pohyblivostí, je těžké pohodlně sedět.

“Většina kostelních sborových pódíí nebo kazatelen není vhodná pro vozíčkáře.”

Všechny tyto zdánlivě malé aspekty církevního života vycházejí z názorů na podřízenost a způsobují, že se mnoho návštěvníků kostela cítí církví nevitáno nebo vyloučeno, protože jejich vtělená přítomnost a duchovní dary nejsou náležitě oceněny.

Co s tím uděláme? Je zajisté medvědí službou sborovému životu a teologii udržovat tuto myšlenku, že zdatní, neurotypičtí lidé jsou nejvíce podobní Božímu obrazu.

A neustále bránit ženám a osobám s postižením v prožívání víry stejným způsobem jako ostatní, je v rozporu s Boží láskou ke světu.

Jako návštěvníci sboru musíme zviditelnit ty, kteří jsou na okraji společnosti, a zapojit se do rozhovorů s těmi, kteří potvrzují rozmanitý obraz Boha, který existuje ve všech vtělených osobách, abychom vytvořili inkluzivnější a láskyplnější sborové prostředí, které bude pracovat na vzájemném povznesení celého Božího lidu.

Mallory Challis

[Baptist News Global](#)

Poznámka:

¹ **Neurotypický** člověk je jedinec, který myslí, vnímá a chová se způsoby, které jsou běžnou populací považovány za normu. Kromě toho jsou instituce, jako jsou kostely, školy, sportovní ligy a místa zaměstnání, často navrženy tak, aby vyhovovaly lidem, kteří splňují tyto normy.

Neexistuje však žádný stabilní, všeobecně srozumitelný pojem „normální“. Ve skutečnosti se „normální“ vnímání a chování značně liší v závislosti na mnoha faktorech, jako je kultura a zdravotní stav.

Mallory Challis

Mallory Challis

Mallory Challis v současné době slouží jako Clemons Fellow s BNG a je studentkou Wingate University, kde pracuje v kanceláři Student Ministries. Studuje religionistiku a plánuje magisterský titul z teologie jako přípravu na křesťanskou službu.

Jako Clemons Fellow píše a překládá články různých žánrů (rozhovory, názory, analýzy atd.), které jsou zveřejňovány na veřejné náboženské zpravodajské službě „Baptist News Global“.

-van-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)